

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Όλοι στην ευριανή πορεία για την καταδίκη
της χουντικής πρακτικής
των προληπτικών συλλήψεων!

**Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!**

ΑΘΗΝΑ, 12 ΓΕΝΑΡΗ 1995

τεύχος 102

ΣΤΙΣ 17 ΓΕΝΑΡΗ 1995

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ

**(των καταλήψεων Λέλας Καραγιάννη, Αλκαμένους,
Κεραμεικού και Χεύδεν & Αχαρνών)**

**που πιάστηκαν προληπτικά στις
17 Νοέμβρη από τα όργανα του Παπαθεμελή.**

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΥΣ,

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΑΣ

ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

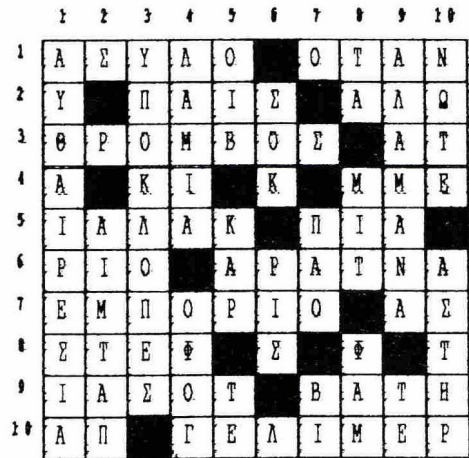
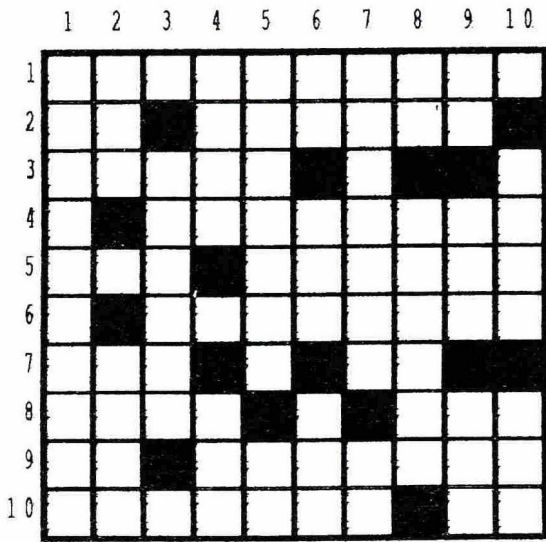
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ,

ΑΣ ΓΙΝΕΙ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ

ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΚΑΙ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ

ΦΙΛΕ Α,

Στο τεύχος 97 υπήρχε ένα αρκετά ειρωνικό σχόλιο για τον Οδ.Καμπούρη (Με "διακοπές" συνεχίζει την απεργία πείνας κι ο Οδυσσέας Καμπούρης). Νομίζω ότι η όλη φάση σχετικά με το θέμα έχει ξευτυλιστεί.

Ο Οδ.Καμπούρης έκανε έναν αγώνα και μια απεργία πείνας - όποια κι αν ήταν αυτή -, έχασε 35-37 κιλά, έπαθε νεφρική ανεπάρκεια και άλλες ζημιές στην υγεία του και, τελικά, σταμάτησε. Δηλαδή, τί έπρεπε να κάνει; Να πεθάνει, για να βγουν μετά κάποιοι θερμοκέφαλοι και να τα σπάσουν; Και τί θα γινόταν; Τίποτα. Ο νεκρός δεν θα ανασταινόταν.

Πρέπει κάποια στιγμή να αρχίσουμε να αντιμετωπίζουμε με σοβαρότητα κάθε αγώνα και να εξετάζουμε κάτω από ποιές συνθήκες γίνεται αυτός ο αγώνας.

Προσωπικά, εγώ πιστεύω πως εγώ, αλλά και πολλοί άλλοι - αρκετοί από αυτούς που κατηγορούν και κοροϊδεύουν τον Οδυσσέα - δεν θα είχαν τα κότσια να κάνουν παρόμοια απεργία και να κρατήσουν τέτοια στάση.

Τελειώνοντας, είναι νομίζω πιο οφελίμο να ασχολούμαστε με το πώς θα καταφέρουμε την αποφυλάκιση του Οδ.Καμπούρη, παρά να ασχολούμαστε με το αν έκανε ή όχι απεργία πείνας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΔ.ΚΑΜΠΟΥΡΗ!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

Αλέξης.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Εκπός από τις "σχολικές" και τις "σιέγης", υπάρχουν και οι "θεατρικές"... 2. Ανάποδο ιαπωνικό άρθρο - Πάντα πρέπει κανείς να την κρατάει... 3. Πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Ελλάδα επί χούντας (ανάποδα). 4. Χαρακτηρίζει κάτι που έχει την ίδια ουσία με κάτι άλλο. 5. Αρχαία προστακτική του "θέτω", γνωστή από παροιμιακή φράση - Συνοδοί σημείων... 6. Γεννητικά όργανα λουλουδιών. 7. Η γενική αρχαίου παγωνιού (ανάποδα) - Ρωτάει (ανάποδα). 8. Δεύτερο συνθετικό ολλανδικών πόλεων που σημαίνει "φράγμα" - Αρχικά παραγωγής... ανέργων. 9. Αρχικά κτώμενου φορέα - Δεν σκάει, αλλά καίει! 10. Έτσι χαρακτηρίζονται οι λόχμες - Προτιρηπικό (ανάποδα).

ΚΑΘΕΤΑ

1. Πλατεία της Αθήνας που πήρε τ'όνομά της από τις διαδηλώσεις που οργανώνονταν εκεί. 2. Εδρεύει στη Νέα Φιλαδέλφεια - Η πρόθεση των καταλήψεων (ανάποδα). 3. Κι έτσι λεγόταν κάποτε το κάρρο. 4. Είναι συχνά το καρπούζι (ανάποδα) - Αρχικά εξακρίωσης. 5. Δεν θίγει την άρκουσα τάξη - Το 170 με γράμματα (ανάποδα). 6. Γενική θηλυκής αναφορικής ανωνυμίας - Τα αρχικά της οργάνωσης του Βασίλη Τσιρώνη - Το ιαπωνικό "όπα!". 7. Επέσυραν βαρείες ποινές επί χούντας - Η ονομαστική του αρσενικού της 6 καθέτως, α'. 8. Είναι το παν για τους ολιστές - Προκάτοχος του Μουμπάρακ που εκτελέστηκε στη διάρκεια στρατιωτικής παρέλασης. 9. Δεν σκηματίζουν δίφθογγο - Το "άντε" στα αρχαία (γνωστή αρχή γνωστού παϊάνα) - Μέχρι. 10. Οι εναγκαλισμοί του είναι θανάσιμοι - Τα αρχικά της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο κεντρικής συγκεντρωμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μια ελεύθερη, αυτοδιοικητούμενη κοινωνία, απελευθεμένη από κάθε μορφή εξουσίας κι εμπορευσιμότητας - κεφαλαιοκρατικής "νόμου". Στο παραπάνω κείμενο, δεν απεικονίζεται η μεταβολή κεντρικής εξουσίας αντιτίμου με την απόκτηση του τεύχους. Οικονομικά και κάθε άλλη επιθυμία (συμπεριλαμβανομένης της επιθυμίας...) είναι ανεπιθύμητα σύμφωνα με τις παραπάνω αρχές μας. Η ανεπιθύμητη όλη ή μέρος της ύλης, όχι μόνο σπρώχνεται, αλλά κι αποστρέφεται από εμάς. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την απεργία της πείνης των ανεπιθυμητών.

Στις 7 Δεκέμβρη 1995, για μια φορά ακόμη, οι κολασμένοι του "Σωφρονιστικού Καταστήματος Ανηλίκων Κορυδαλλού" ΕΞΕΓΕΡΘΗΚΑΝ ενάντια στην απάνθρωπη φυλάκισή τους, ενάντια στις απάνθρωπες συνθήκες κράτησής τους, ενάντια στην απάνθρωπη εκδικητική νοοτροπία της κρατιστικής, εξουσιαστικής κοινωνίας μας.

Εναντίον των εξεγερμένων ανηλίκων, για μια φορά ακόμη, έσπευσαν οι μπάτσοι, οι εισαγγελείς και, φυσικά, οι δημοσιογράφοι.

Για μια φορά ακόμη, οι ανήλικοι κρατούμενοι δάρθηκαν, ποινικοποιήθηκαν και σπιλώθηκαν (αυτή τη φορά σαν "ρατσοιστές", με δήθεν αίτημά τους την - κατά τα ΜΜΕ - "απομάκρυνση των αλλοδαπών συγκρατούμενων τους").

ΤΟ ΑΙΣΧΟΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΕΞΣ ΦΥΛΑΚΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ.

ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΙΣ ΤΩΡΑ !!!

Στις 6 Φλεβάρη 1995, στο μικτό ορκωτό δικαστήριο (Σχολή Ευελπίδων) δικάζεται ο αντρορατιστής **ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΡΙΒΑΣ** κατηγορούμενος για την συμμετοχή του στη διαδήλωση ενάντια στην επίσκεψη του De Klerk. Η συμπάραση μας δεν είναι μόνο ένδειξη αλληλεγγύης. Είναι και πράξη αυτοάμυνας... Ενάντια στην ποινικοποίηση των αγώνων μας.

ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΙΣ 6/2/95, ώρα 9.00 π.μ.

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

Φίλε Αλέξη,
Σ'ευχαριστούμε για το γράμμα σου, αν και πρέπει να πούμε ότι δεν συμφωνούμε απόλυτα. Συμφωνούμε στο ότι το βάρος των προσπαθειών όλων μας θα πρέπει να δοθεί στην όσο το δυνατόν συντομότερη αποφυλάκιση του Οδυσσέα Καμπούρη. Διαφωνούμε στα υπόλοιπα. Πρώτ'απ'όλα : Το "ακόλιο" του Αναρχικού - όπως το λες - δεν ήταν ακόλιο, αλλά απλή ειδηση και υποσθηστική χωρίς καμιά "ερωτική" διάθεση. Βλέπεις, κάποιοι υπεύθυνοι για την ενθέρωση του κόσμου για την εξέλιξη της υπόθεσης (υπεύθυνοι "από μόνοι τους") δεν θεώρησαν υποκρέωσή τους την ενθέρωση, ότι μόνο του Αναρχικού, αλλά και όλων των άλλων - συντρόφων και μη - που συμπαραστάθηκαν στον Οδυσσέα. Αποτέλεσμα : Κανείς δεν ήξερε αν η απεργία πείνας συνεχιζόταν. Η απεργία πείνας είναι ένα όπλο. Μια φεύτικη απεργία πείνας είναι ένα όπλο φεύτικο. Και πείθει ότι, στην ουσία, ποτέ δεν είναι αληθινό.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Μετά τα 4 παιδιά που απανθρακώθηκαν σε κωριό της Τρίπολης (επειδή, ελλείψει ηλεκτρικού ρεύματος, η οικογένεια κάλυπτε τις ανάγκες της με υγραέριο), άλλο ένα θύμα προστέθηκε στο ενεργητικό της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού, πριν λίγες μέρες. Ηλικιωμένη γυναίκα κάπκε ζωντανή από φωτιά που προκλήθηκε απ'τα κεριά, τα οποία χρησιμοποιούσε, επειδή η ΔΕΗ της είχε κόψει το ρεύμα. Αλήθεια, μήπως σκέφτηκε κανείς ότι οι "δημόσιες επιχειρήσεις κοινής ωφελείας" δεν πρέπει να λειτουργούν σαν εμπορικές; Μήπως οι "σοσιαλιστές" αυτού του τόπου θα έπρεπε ν'ασχοληθούν περισσότερο μ'αυτό το "κοινής ωφελείας" και λιγότερο μ'εκείνο το "επιχειρήσεις"; Γιατί, βέβαια, το ν'ακούει κανείς να γίνεται συνεχώς λόγος για τα ελλείμματα των ΔΕΚΟ, μόνο οργή θα έπρεπε να προκαλεί. Κι ακόμη περισσότερη οργή θα έπρεπε να προκαλούν οι ισχυρισμοί κάποιων - δήθεν προοδευτικών - συνδικαλιστών, ότι τα κέρδη της ΔΕΗ, του ΟΤΕ, της ΕΥΔΑΠ, των ΕΛΤΑ... είναι τόσο μεγάλα, ώστε να μην δικαιολογούν την ιδιωτικοποίησή τους !

ΑΥΤΑ ΤΑ "ΚΕΡΔΗ" ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΑΠΛΑ, ΚΛΕΜΜΕΝΑ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΒΑΜΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ...

ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ, ΤΕΛΙΚΑ, Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΣΕ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ ΑΓΕΤ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΚΛΟΠΕΣ ; Για να είμαστε ειλικρινείς, ελάχιστα μας ενδιαφέρει. Και αδυνατούμε να καταλάβουμε το γιατί "κόπονται" τόσο πολύ οι δημοσιογράφοι. Κατ'αρχήν, ακόμη κι αν καταδικαζόταν ο μπλε πρωθυπουργός, για την ΑΓΕΤ, τα λεφτά δεν επρόκειτο να επιστραφούν στους δικαιούχους τους, δηλαδή σ'εμάς. Έπεπα, αν καταδικαζόταν για τις υποκλοπές, είμαστε σίγουροι ότι δεν θα καταστρέφονταν οι φάκελλοι με τις υποκλεμμένες πληροφορίες κι ότι οι υποκλοπές δεν θα σταματούσαν...

ΕΚΕΙΝΟ, ΩΣΤΟΣΟ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΥΧΕΙ, ΕΙΝΑΙ Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΠΩΣ Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΠΛΕ ΣΑΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΙΚΟ ΑΛΛΟΘΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΕΣ ΛΩΒΠΟΥΡΕΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ...

ΚΑΤΑ ΤΑ ΛΟΠΙΑ, ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΞΑΝΑΓΙΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΟΡΟ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΜΑΣ.

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Θα πρέπει, όμως, να γνωρίζεις ότι κάποιος, που έκαναν απεργία πείνας, τελικά, πέθαναν (θυμήσου τον Μπόμπυ Σαντις...).

Και σ' εκείνη την περίπτωση υπήρχαν πολλοί που έλεγαν "Έλα μαρέ... Όταν δεν τον βλέπουν, τρώει τον περιδρόμο." ή "Ε, παίρνει τις βραμίτες του..."

Ο θάνατος του Ιρλανδού αγωνιστή τους διέφευσε. Δεν θα σταθούμε, όμως, στην τραγική αυτή διάθεση. Εκείνο που μέτρησε, ήταν οι πρακτικές συνέπειες που είχε. Για μια δεκαετία, τουλάχιστον, οι επόμενες απεργίες πείνας έφεραν τα επιδικασμένα αποτελέσματα, επειδή κανείς δεν πίστευε ότι οι απεργιοί έτρωγαν στα κρυφά κι ότι, στην ουσία, κοροϊδευαν τον κόσμο. Κι ακόμη, όλοι είχαν πειστεί ότι ο θάνατος από μαν απεργία πείνας είναι επικείμενος.

Ο Οδυσσεάς Καμπούρης έκανε απεργία πείνας. Ο Αναρχικός του συμπαραστάθηκε και στη διάρκεια της και μετά (βλ Νο 95-99).

Τη στιγμή, όμως, που σταμάτησε έπρεπε και να το ανακοινώσει (είτε ο ίδιος, είτε η επιτροπή πρωτοβουλίας που είχε σχηματιστεί για να του συμπαρασταθεί). Η μη έγκαιρη ανακοίνωση του σταματήματος της απεργίας πείνας ήταν εκείνη, ακριβώς, που οδήγησε πολλούς - και δικαιολογημένα - να πουν: "Μας κοροϊδεύει".

Ακόμη περισσότερο, αυτή η μη έγκαιρη ανακοίνωση οδήγησε τη μεγάλη πλειοψηφία του κόσμου στο να μην έχει καμιά εμπιστοσύνη και σε άλλους απεργούς πείνας.

Αυτό, όμως, που "κερδήθηκε" με τον θάνατο του Μπόμπυ Σαντις και τόσων άλλων, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να το λερώνει.

Κανείς δεν ζήτησε από τον Οδυσσεά Καμπούρη να πεθάνει. Όσοι του συμπαραστάθηκαν, το έκαναν για να ζήσει.

Οι "θερμοκέφαλοι", που τους κατηγορείς, δεν περίμεναν τον θάνατό του. Τα έσπασαν (γραφεία του ΠΑΣΟΚ, ελληνικά προξενία, αυτοκίνητα κλπ) πριν πεθάνει, **ακριβώς για να μην πεθάνει.**

Όσο για "τα κότσια", θα έπρεπε να ξέρεις ότι πολλοί από τον Αναρχικό χώρο τα είχαν. Το αν θα τα έχουν και στο μέλλον καθώς και το ποιοί θα τα έχουν, αποτελεί ένα κάπως μεταφυσικό ερώτημα. Το μόνο που μπορούμε να πούμε επί αυτού είναι ότι σ' αυτό θα παίζει οπωσδήποτε ρόλο και η στάση που κράτησε ο Οδυσσεάς Καμπούρης.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

Για το θέμα της απεργίας πείνας του Οδ. Καμπούρη έχουν γραφτεί κι άλλα κείμενα κι έχουν ακουστεί κι άλλες απόψεις. Η επανάληψή τους, εδώ και στη συγκεκριμένη στιγμή, πιστεύουμε ότι δεν θα εξυπηρετούσε κανέναν σκοπό.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΟΝΙΜΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ελληνική Λαέ,

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ

Την Κυβέρνηση και τον φυγόστρατο Υπουργό Πολιτισμού κ. Μικρούτσικο και όσους συνεργούν για το σχέδιο νόμου που κατέθεσε στην Βουλή για ψήφιση χωρίς να γίνει ουσιαστικός διάλογος με τους ενδιαφερόμενους φορείς -δέσμευση που ανέλαβε το καλοκαίρι-.

Σήμερα η Κυβέρνηση ξεπουλάει - **χαρίζει** - τον Πολιτισμό αυτής της Χώρας, στα συμφέροντα των ανθρώπων του Μεγάλου Κεφαλαίου για εμπορευματοποίηση με τις ευχές των ανθρώπων της αυλής και του περίγυρου της και δεν αρκείται σ' αυτό αλλά τους δίνει και λεφτά του φορολογούμενου Έλληνα για να τα λειτουργήσουν.

Τα Κρατικά Θέατρα δεν είναι η αρχή. Ξεκίνησαν από τα Φεστιβάλ, προχώρησαν στο Πάρκο Ελευθερίας. Σήμερα χαρίζουν τα Κρατικά Θέατρα, με την τεράστια Πολιτιστική τους Ιστορία και Παράδοση και την Κρατική Ορχήστρα. Αμέσως μετά την Λυρική Σκηνή. Όλα στον βωμό του κέρδους.

ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Εμείς οι εργαζόμενοι του Εθνικού Θεάτρου **ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ** γιατί το μαχαίρι έφθασε στο κόκκαλο. Και το ξεπούλημα έχει τα όριά του. Όχι για την θεοσύλλα μας, όπως ισχυρίζεται ο Υπουργός. Έτσι κι αλλιώς θα μας απασχολήσουν κάπου και θα παίρνουμε μισθό.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ γιατί το μαχαίρι έφθασε στο κόκκαλο. Και το ξεπούλημα έχει τα όριά του.

Ο Πολιτισμός δεν είναι εμπόρευμα

Τα Κρατικά Θέατρα μόνο ως Πολιτιστικοί Οργανισμοί μπορούν να υπάρξουν και να λειτουργήσουν και ποτέ σαν εμπορικές επιχειρήσεις. Γιατί αμέσως μπαίνει η λογική του οικονομικού κέρδους και όχι της Πολιτιστικής ανάπτυξης. Χρησιμοποιούν σαν πρότυπο το Μέγαρο Μουσικής. Σκέψου πόσες φορές θέλησες να πας και τι σε εμπόδισε στο τέλος. Έχεις διαπιστώσει και ο ίδιος ότι για να μπει εκεί με την οικογένειά σου, πρέπει να πληρώσεις τον μισό μισθό σου.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΠΑΛΕΨΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

- ✓ **ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΛΟΥΤΟΥ**
- ✓ **Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ**
- ✓ **ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΚΗΝΩΝ**
- ✓ **ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟ**
- ✓ **ΠΟΥΛΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΠΟΥΛΑΜΕ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ**

Συμφωνούμε, βέβαια, στο ότι **Ο Πολιτισμός δεν είναι εμπόρευμα.**

Απορούμε με το ότι **τα κρατικά Θέατρα** δεν μπορούν να λειτουργήσουν **ποτέ σαν εμπορικές επιχειρήσεις.** Αφού έτσι ακριβώς λειτουργεί το κράτος στο σύνολό του, γιατί να μην μπορούν να λειτουργήσουν έτσι και τα Θέατρά του;

Διαφωνούμε με τη χρήση του **φυγόστρατος** σαν κατηγορία. Θα συμφωνούσαμε αν ο Μικρούτσικος χαρακτηριζόταν απλά υποκριτής, αφού δεν έχει ποτέ υιοθετήσει μια θετική στάση στο θέμα της άρνησης στρατεύσης και στρατού. Διαφωνούμε, δηλαδή, με τον ένθεν και ένθεν λαϊκισμό.

Διαφωνούμε, τέλος, με την ιδιωτικοποίηση, αλλά και με την κρατική ή εθνική ιδιοκτησία των Θεάτρων.

Χάθηκε, άραγε, η αυτοδιακείριση;

Τον Gian Maria Volonte, τον έχασε όχι μόνο ο κινηματογράφος, αλλά κι όλοι οι προσδευτικοί κι ελεύθερα σκεπτόμενοι άνθρωποι του πλανήτη. Επειδή ο Gian Maria Volonte, εκτός από ηθοποιός, ήταν κι ένας άνθρωπος που σκεπτόταν ελεύθερα. Ανάμεσα στους πολλούς ρόλους που είχε ενσαρκώσει ήταν κι εκείνος του Ιταλού Αναρχικού Nicola Sacco, του μετανάστη που εκτελέστηκε στις ΗΠΑ, μαζί με τον Bartolomeo Vanzetti, χωρίς κανείς απ' τους δυο να δικαιούν να τους μεταλάβει ο παπάς της φυλακής. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να έχουμε κανένα παράπονο εναντίον του Αυγουστίνου Καντάμη που απέπεσε στον εκλιπόντα την ύψιστη τιμή : τον αφόρισε...

35 αλλοδαποί κρατούμενοι στις φυλακές Κορυδαλλού δραπέτευσαν το πρωί της 9/12/94. Τους ευχόμαστε καλή τύχη.

Παρά τις ευχές μας, μέχρι τις 10/12/94, είχαν ξανασπληνφθεί 13 από τους δραπετέτες.

Θλιβερή ιστορία η σύλληψη των δραπετών... Ακόμη θλιβρότερη, ωστόσο η στάση των "αρμοδίων για την κράτησή τους" προεξάρχοντος του κάποιου "αντισπασιακού" Κουβελάκη.

Από τους 13, πάνω, οι 11 καταδικάστηκαν ήδη σε φυλάκιση 11 μηνών από το αυτόφαρο, ο ένας ζήτησε και πήρε τριήμερη αναβολή (δεν έχουμε μάθει τι έγινε) κι ο 13ος, όπως ανακοινώθηκε απ'τα

MME, νοσπλεύεται σε νοσοκομείο (χωρίς να μας πουν αν αρρώσπισε από κάποιο μικρόβιο ή από τις "περνιοήσεις" των μπάντων...).

Οι υπάνθρωποι, ωστόσο, έσπευσαν να βγάλουν υπεραξία, ακόμη κι απ' αυτή την τόσο ανθρώπινη ιστορία. Ο αξιωματικός Παπαθερζλής έσπευσε να δηλώσει ότι έδωσε στα όργανά του εντολή να "βαράνε στο ψαχνό τους δραπετέτες"... και ν'ανακοινώσουν ότι παράγγαλε και 2.500 πιστόλια και θ'αντικαταστήσουν τα "πεβαλιωμένα" περιστροφά... Ο ακόμη θλιβρότερος Κουβελάκης έσπευσε να "διασκεδάσει τις εντυπώσεις" με μια κίνηση... αντιπερισπασμού!

Ο Κουβελάκης, λοιπόν, έσπευσε να δώσει εντολή στον εισαγγελέα εφετών, Χρήστο Τζαννακάκη, να ασκήσει ποινική δίωξη "κατά παντός υπευθύνου για τις καταλήψεις των σχολείων"!

Η ποινική δίωξη αυτή "εξόργισε" τον υπουργό Παιδείας, Γιωργάκη Παπανδρέου. Τουλάχιστον, έτσι είπε. Στην ουσία, όμως, ο Γιωργάκης (που όλοι τον θεωρούν τον πιο μικροπιά του και ήπιότερο περισσότερο) μας βγήκε... πονηρός !!! Χρησιμοποιώντας τους Κουβελάκηδες και τους Παπαθερζλήδες σαν "μπανιούλες", έσπευσε να ποζάρει για "δημοκράτης", "προοδευτικός" και "υπέρ του διαλόγου"... αρκεί να δεχθούν οι μαθητρίες κι οι μαθητές να

"ακροσω-πούνται από κάποιο πανελλαδικό σιλλογικό όργανο", προσθέτοντας, αυτολεξεί, ότι "αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος ελέγχου του μαθητικού κινήματος"!

Στις 15/12/94, περικοσότεροι από 4.000 μαθητές και μαθήτριες απάντησαν, τόσο στους "δηλωμένους" φασίστες (Παπαθερζλή, Κουβελάκη, Τζαννακάκη), όσο και στον "καλυμμένο" (Γιωργάκη Παπανδρέου), ότι οι μαθητικές καταλήψεις, όχι μόνο δεν σταματούν, αλλά και πολλαπλασιάζονται και δυναμώνουν τον αγώνα τους.

Και, μέσα σ'όλα τ'άλλα, παραπήθηκε κι ο υπουργός προεδρίας...

Αυτή, λοιπόν, η παραίτηση του Πεπονή πρέπει να "ήρθε γάνη" στην κυβέρνηση... Από τις 12/12/94, δεν ακούε στα δελτία ειδήσεων ήπιοε άλλο παρά την είδηση (αμάν πιά' ως πότε θα την θεωρούν "φρέσκια") και τα σκόλια των κάθε λογής κι απόκρωσής "ειδικών"... Όσο για τα υπόλοιπα θέματα (εκτός βέβαια από τις καταλήψεις των "κακούργων" μαθητών), έχουν περάσει όλα σε δεύτερη μοίρα. Ακόμη κι η επικείμενη ψήφιση του προϋπολογισμού, παρά την μεγάλη σε όγκο και ισχυρή σε αγωνιστικό παλμό συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, στις 14/12/94.

"Για την ιστορία του εργατικού κινήματος" (και όχι μόνο την περασμένη,

αλλά και την μελλούμενη), σημειώνουμε το γιοκάλισμα που εισέπραξε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, Γρωκόπαιπας, ο οποίος αναγκάστηκε να φουγαδευθεί από τους μπάντους-προσάτες του, για να γλυτώσει τη σφαιλιάρη των συγκεντρωμένων.

ΚΑΙ - για ν'αλλάξουμε κλίμα - ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ:

με τίτλο
"ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ"
κυκλοφόρησε το βιβλίο με τα πρακτικά του πρώτου συνεδρίου (έγινε περίου).

Το βιβλίο έχει επιμεληθεί ο προϊστάμενος του "Θρησκευτικού της ΕΛ.ΑΣ.", **Ευσέβιος Πιστολάης!** (Δεν κάνουμε πλάκα).

Την παραπάνω είδηση τη διαβάσαμε στο περιοδικό **ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ** που εκδίδει ο **Σύνδεσμος Επιτελών Εθνικής Αμύνης (Σ.Ε.Ε.Θ.Α.)**.

Πρόκειται για τον γνωστό σύνδεσμο, που κάθε τόσο προσκαλείται σε ΝΑΤΟικά "σεμινάρια" και που στα μέλη του συγκαταλέγει γνωστούς κομματικούς σαν τον Μπουάννο, τον Λατσούδη, τον Στοφόρο, αλλά και νεοδημοκράτες σαν τον... Σαράντη Καργάκο.

Ζητάμε συγγνώμη που οι ειδήσεις αυτές της σελίδας είναι κάπως "μπαγιάτικες" και τα σκόλια κάπως ανεπίσημα. Ελπίζουμε ότι στο προσεχές μέλλον θα βελτιώσουμε την παρουσία μας έκδοσης.

ΓΑΛΛΙΑ. Αυλαία στην υπόθεση της εκτέλεσης του Σατούρ Μπακνάρ έβγαζε στις 6-12-1994 ειδικά γαλλικό κακούργιοδικείο, καταδικάζοντας τον Αλή Βακλί Ραντ σε ισόβια κάθειρξη και τον Μασσούντ Χεντί σε κάθειρξη 10 ετών, ενώ έκρινε αθώο τον Ζαΐνελαιμεντίν Σαρκαντί. Θυμίζουμε ότι ο Σατούρ Μπακνάρ, υπουργός του Σάχη της Περσίας, κι ο γραμματέας του, Σερσίχ Καμπιέ, εκτελέστηκαν στις 6 Αυγούστου 1991 στην Seresnes. Ο Σατούρ Μπακνάρ ήταν υπεύθυνος για το ψάξιμο στα σκάφη (κυριολεκτούμε) πολλών ανηπάων του Ιρανού μο-νίρκη, και η εκτέλεσή του χαροποίησε πολλούς Πέρσες που είχαν πέσει θύματα της διαβόητης "Σαβάκ" (της ασφάλειας επί σαχικού καθεστώτος). Ετσι, η γαλλική δικαιοσύνη απέδειξε ότι δεν ενδιαφέρεται για τους κηλιάδες ανθρώπους που σκοτώθηκαν ή έμειναν ανάπηροι από τις "περιπονήσεις" των οργάνων ενός από τα πιο τυραννικά σε παγκόσμια κλίμακα καθεστώτα (το οποίο, μάλιστα, είχε καταγγείλει κι η ίδια η γαλλική κυβέρνηση), αλλά μόνο για τη δικαιοσύνη ενός βασανιστή και δολοφόνου. Δυστυχώς, τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι το μετα-σαχικό καθεστώς της Περσίας επεφύλαξε και επιφυλάσσει καλύτερη τύχη στους κρατούμενους του.

ΓΑΛΛΙΑ. Καινούριο τρόπο βρήκαν οι γαλλικές αρχές για να "γλυτώσουν" από τους "ανεπιθύμητους", δηλαδή από τους μετανάστες του τρίτου κόσμου, αφού το στρατόπεδο του Foletmbrey έχει γεμίσει: Τους στέλνουν στο Ουαγκανιούγκου! (πρωτεύουσα του Μπουρκίνα Φάσο, στην κεντρική Αφρική)...

ΓΑΛΛΙΑ. Η Ένωση των Γάλλων δικαστών και εισαγγελέων, με ανακοινώσεις της στον τύπο (Liberation 10/12/94), διαμαρτύρεται και εκφράζει τις ανησυχίες της για τα δημοσιεύματα που καταγγέλλουν την κατάχρηση του δικαιώματός τους να προφυλακίζουν ανθρώπους, χωρίς δική, ή ακόμη και να διατάσσουν την προληπτική κράτηση όσων έχουν την απτυχία να πέσουν στα νύχια τους. (Κάτι τέτοια βλέπουν κι οι δικοί μας και ξεσαλώνουν...).

ΜΑΡΟΚΟ. Στο κακούργιοδικείο της Ταγγέρης συνεχίζεται η δίκη του Φρανσουά Βεσε, "πρωτοπαλίστατου" του Jacques Mesrine, που συνελήφθη εκεί, στις 3/11/94 και κατηγορείται για "σύσταση συμμορίας", "πλαστογραφία μετά χρήσεως" και "κατοχή ναρκωτικών".

ΡΟΥΑΝΤΑ. 1.800 κυνόκρανοι του ΟΗΕ εισέβαλαν, στις 14/12/94 στα στρατόπεδα προσφύγων του Κμπέκο και του Νγκάγκο, στη νοτιοανατολική Ρουάντα. Σκοπός της εισβολής ήταν ο αφοπλισμός των Χούτου. Οι ΟΗΕδες της MINUAR (Mission des Nations Unies d'assistance au Rwanda = Αποστολή Βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών στη Ρουάντα), που διοικείται αν'τον Καναδό στρατηγό Guy Toussignant, συνέλαβαν περισσότερους από 400 Χούτου που κατείχαν όπλα. Σύμφωνα με ανακοίνωση της MINUAR, οι Χούτου, πολλοί απ'τους οποίους συμμετείχαν στη γενοκτονία των Τούτσι, προχωρούν τώρα στην "εκκαθάριση των επιζώντων μαρτύρων". Σημειώνουμε ότι στα δυο στρατόπεδα ζουν περισσότερα από 200.000 άτομα και που

δυο φυλών, χωρίς, βέβαια ο ΟΗΕ να έχει πάρει κανένα μέτρο για να αποτρέψει τις μεταξύ τους καθημερινές προστριβές, παρά τις επίμονες προειδοποιήσεις και παρά τα επανειλημμένα αιματηρά επεισόδια. Στην επιχείρηση συμμετείχαν, άλλωστε, και 2.000 περίπου στρατιώτες του κυβερνητικού στρατού της Ρουάντα (που, βέβαια, δεν αποτελούσαν εγγύηση για την ομαλή διεξαγωγή της). Ο εκπρόσωπος του ΟΗΕ για τη Ρουάντα, Σαρκανιάρ Χαν, δήλωσε, από την Κένυα, όπου κάνα, στην ουσία, τις διακοπές του, μακριά από τη φρίκη της Ρουάντα, ότι ο ΟΗΕ "δεν θα επιτρέψει τη μετατροπή των προσφυγικών στρατοπέδων σε στρατιωτικές βάσεις". Στο μεταξύ, η κυβέρνηση της Ρουάντα ανακοίνωσε ότι άρχισε "επιχείρηση επιστροφής των προσφύγων στα σπίτια τους" κι ότι τα στρατόπεδα θα έχουν αδειάσει μέχρι το τέλος του χρόνου. Αν λάβει κανείς υπόψη του τους φόβους που εκφράζουν οι περισσότεροι πρόσφυγες και την απροθυμία τους να επιστρέψουν σε περιοχές, όπου θ'αποτελούν εύκολο στόχο για τους ανηπάλους τους, καταλαβαίνει εύκολα κανείς το τί είδους μέσα θα χρησιμοποιηθούν για να τους "πέσουν". Ήδη, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός άμυνας της Ρουάντα, Paul Kagame, δήλωσε - στη διάρκεια επίσημης επίσκεψής του στις ΗΠΑ, όπου έγινε δεκτός από τον Αμερικανό ομόλογό του William Perry - ότι οι Χούτου στρατιωτικοί θα πρέπει ν'απομακρυνθούν από τις θέσεις τους, ως "ύποπτοι για την οργάνωση επιχειρήσεων αποσταθεροποίησης του καθεστώτος της Ρουάντα", και πρόσθεσε ότι "θα πρέπει να απομακρυνθούν αμέ-

σως από τα στρατόπεδα Ρουανταϊζων προσφύγων του Ζαΐρ, όλοι οι Χούτου, ακόμη και με τη βία". Τέλος, ζήτησε, "η διεθνής βοήθεια να στέλνεται στη Ρουάντα και όχι στα στρατόπεδα προσφύγων που βρίσκονται στο εξωτερικό (κυρία στο Ζαΐρ), επειδή εκεί δεν μπορεί να την ελέγξει η κυβέρνηση".

ΖΑΪΡ. Όπως ανακοίνωσε, στις 13/12/94 στις Βρυξέλλες του Βελγίου, ο πρωθυπουργός του Ζαΐρ, Leon Kengo Wa Dondo, μέσα στο 1995 θα διεξαχθούν "πολυκομματικές εκλογές", στις οποίες ο ίδιος δεν θα είναι υποψήφιος. Σύμφωνα, ωστόσο, με πηγές της Ζαϊρικής αντιπολίτευσης, οι εκλογές δεν είναι παρά ένα ακόμη τέχνασμα του δικτάτορα Mobutu για την παραμονή του στην εξουσία, την οποία κατέχει από το 1965.

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. Με "βήμα κελώνιας" συνεχίζεται στη Νότια Αφρική το ξίλημα των μηχανισμών και των δομών του apartheid, και η παραπομπή των εγκληματιών ρατσιστών στα δικαστήρια γίνεται μόνο με πρωτοβουλία των θυμάτων τους (πολλά απ'τα οποία εξακολουθούν να φοβούνται αντίποινα, αν μπνύσουν τους βασανιστές του). Πρόφατα, η Shirley Gunn, που είχε συλληφθεί και υποβληθεί σε βασανιστήρια σαν όπηση βομβιστικής ενέργειας, κατέθεσε μήνυση κατά του Adriaan Vlok, αρχηγού της αστυνομίας του Γιοχάννεσμπουργκ, επί καθεστώτος apartheid. Για μια ακόμη φορά, ωστόσο, είμαστε υποχρεωμένοι να τονίσουμε ότι Ζουλού εξακολουθούν να βασανίζονται σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως των Έδσα, χωρίς, βέβαια, αυτό να γίνεται θέμα στα ΜΜΕ.

ΡΩΣΙΑ. Με αμείωτη ένταση συνεχίζονται από τις 11/12/94 οι βομβαρδισμοί κατοικημένων περιοχών της Τσετσενίας. Σύμφωνα με τις ελάχιστες πληροφορίες που φτάνουν, οι νεκροί και οι τραυματίες φτάνουν τις αρκετές εκατοντάδες. *Βλέπετε, κάρη στη "Διεθνή τάξη πραγμάτων", η Τσετσενία κι η ανεξαρτησία της αποτελούν "εσωτερικό θέμα της Ρωσίας", που, κατά τα λοιπά, "βαδίζει στο δρόμο του εκδημοκρατισμού, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κλπ..."*

ΤΟΥΡΚΙΑ. Μια άλλη χώρα που "σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και βαδίζει στο δρόμο του εκδημοκρατισμού" είναι και η Τουρκία. Δυστυχώς, όμως, αυτή την "ομαλή" πορεία της χώρας, έχουν βαλθεί να την εμποδίσουν οι "τρομοκράτες". Έτσι, λοιπόν, η τουρκική κυβέρνηση είναι αναγκασμένη να παρεκκλίνει από τις "δημοκρατικές αρχές" και - κάθε τόσο - να στέλνει τ'αεροπλάνα και τα τανκς της (με τις ευλογίες των ΗΠΑ και της Δυτικής Ευρώπης) να ισοπεδώνουν τα χωριά και τις πόλεις των Κούρδων ή την αστυνομία και την στρατοχωροφυλακή της να δολοφονεί αριστερούς Τούρκους αντάρτες, να συλλαμβάνει Αναρχικούς αρμπές στρατευούς και να κλείνει προδευτικά έντυπα. Όσο για τον υπόλοιπο "δημοκρατικό" κόσμο, αυτός βγάζει μεν σποράκια όταν φυλάκίζονται και καταδικάζονται κάποιοι βουλευτές (οι Κούρδοι βουλευτές καταδικάστηκαν σε φυλακίσεις μέχρι και 15 ετών στις 8/12/94), από την άλλη δε μεριά φυλάκίζει και καταδικάζει κι αυτός με τη σειρά του τους "τρομοκράτες" (ο Dursum Karatas εξακολουθεί να κρατείται στις γαλλικές φυλακές, ενώ περισσότεροι από 5000 Κούρδοι σπάζουν στις φυλακές της Ευρωπαϊκής Ένωσης - και της Ελλάδας - και των ΗΠΑ).

ΚΥΠΡΟΣ. Τελικά, λοιπόν, οι Έλληνες δεν είναι τόσο εθνικιστές, όσο τους περιγράφουν κάποιοι ξένοι, αλλά και δικοί μας "καλοθελητές". Απόδειξη το ότι η παρακάτω είδηση δεν προβλήθηκε από τα ΜΜΕ και τις ελληνικές εφημερίδες:

Στο Κάβο Γκρέκο, μετά από 50 ολόκληρα χρόνια, υψώθηκε η σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Για όσους δεν γνωρίζουν, διευκρινίζουμε ότι το έδαφος του Κάβο Γκρέκο ήταν βρετανικό και φιλοξενούσε τις εγκαταστάσεις μας από τις μεγαλύτερες τηλεοπτικές και κατασκοπευτικές βάσεις της Μεσογείου. Έτσι, λοιπόν, αφού αναίτησαν τις απαραίτητες εγκαταστάσεις τους, οι Βρεταννοί παρέδωκαν την περιοχή του Κάβο Γκρέκο, κοντά στην Αγία Νάσια, στην Κύπρο, στις 12/12/94.

Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, με το δίκιο του να γίνει στην Ελλάδα "χαμός". Ιδιαίτερα από εκείνους που στην δεκαετία 1950-60 είχαν φάει το ξόλο της αρκούδας από την αστυνομία της "εθνικιστικής" ΕΡΕ, επειδή διαδήλωναν την ανίθεσή τους στην αποικιοκρατία της Κύπρου. Αντί γι'αυτό, ωστόσο, δεν ακούστηκε ούτε λέξη. Από καμμά μερική... Ίσως επειδή οι Αγγλοαμερικανοί δεν είναι Τούρκοι...

ΚΥΠΡΟΣ. Την ίδια, ωστόσο, μέρα της "εθνικής έξαρσης", οι κυπριακές εφημερίδες ανέφεραν πρωτοσέλιδα και μίαν άλλη είδηση: "Βασανιστήρια σε βάρος νεαρών που υπηρετούν στην Εθνοφυλακή". Πρόκειται - ούτε λίγο, ούτε πολύ - για ξυλοδαρμούς στρατιωτών από βαθμοφόρους. Και καλά, να δέρνουν τους Κύπριους οι Αγγλοι αποικιοκράτες... Καλά να τους δέρνουν οι Τούρκοι εισβολείς... Να τους δέρνουν όμως κι οι "δικοί τους"; Αυτό πια παραπάνω!

ΚΟΡΕΑ. Ο David Hilemon από το Clarksville του Tennessee, πιλότος ελικοπτερου της αεροπορίας των ΗΠΑ, σκοτώθηκε στις 18/12/1994, πετώντας βόρεια της "αποστρατιωτικοποιημένης ζώνης" στην Βόρεια Κορέα, ενώ ο συνάδελφός του Bobby Hall από το Brooksville της Florida, διασώθηκε αλλά βρίσκεται στα χέρια των βορειοκορεατικών αρχών και ανακρίνεται. Το ειδικό κατασκοπευτικό ελικόπτερο, τύπου OH-58, που ανήκε στη δύναμη του 50ου ομήνου ελαφρών αεροσκαφών των ΗΠΑ, είχε απογειωθεί από τη βάση του Camp Page στη Νότια Κορέα. Βρι-

σκόταν ήδη σε βάθος 5 χιλιομέτρων μέσα στον βορειοκορεατικό εναέριο χώρο, όταν έπαψε να στέλνει σήματα κι εξαφανίστηκε από τις οθόνες των ραντάρ. Το γεγονός αποκαλύφθηκε από κάποιον ιδιωτικό νοτιοκορεατικό ραδιοφωνικό σταθμό, παρά τις προσπάθειες συγκάλυψής του εκ μέρους των αμερικανικών, νοτιοκορεατικών, αλλά και βορειοκορεατικών αρχών. Την επόμενη μέρα, ο Bill Clinton παραδέχτηκε το γεγονός και κατήγγειλε σαν υπεύθυνα τη Βόρεια Κορέα, που, με τη σειρά της, δήλωσε ότι το ελικόπτερο κτυπήθηκε επειδή είχε διεισδύσει παράνομα και σε βάθος στον εναέριο χώρο της, αλλά δεν απέκλεισε την περίπτωση "αυτό να ήταν τυχαίο, λόγω των κακών καιρικών συνθηκών". Φυσικά, έχει κιάλας συσταθεί μια "μικρή διακρατική επιτροπή για την διερεύνηση των αιών και των συνθηκών του επεισοδίου". Αυτό το τελευταίο, βέβαια, το έχουμε ξανακούσει και θα το ξανακούσουμε και στο μέλλον. Ο σκοτωμένος Αμερικανός, όμως, δεν θα το ξανακούσει. Όσο για την οικογένειά του, τους φίλους, τους γνωστούς του, πιστεύουμε ότι ελάχιστα θα παρηγορηθούν με την είδηση της σύστασης της επιτροπής. Τώρα, βέβαια, το πόσοι θ'αναρωτηθούν τι δουλειά είχε ο David από το Tennessee στην Κορέα και τι ποιά θα είναι - σ'αυτή την υποθετική περίπτωση - η απάντηση του Clinton, αυτό ανήκει, δυστυχώς, στη σφαίρα της πολιτικής φαντασίας...

ΠΑΚΙΣΤΑΝ. 12 τουλάχιστον άτομα, απ'τα οποία τα 3 ταλανδικής καταγωγής, σκοτώθηκαν στις 17 και 18/12/94 στο Καράτσι, στη διάρκεια άγριων συγκρούσεων που ξέσπασαν ανάμεσα στα μέλη διαφόρων θρησκευτικών κοινοτήτων της πακιστανικής πρωτεύουσας.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ. Μετά από πολυήμερη διακοπή ξανάρχισαν οι διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με τους αυτονομιστές Ταμίλ. Στις 21/12/94, κυβερνητική αντιπροσωπεία επέτρεψε να επισκεφθεί τον Τζάφνα, "πρωτεύουσα" του "Κινήματος των Τιγγρών για την Απελευθέρωση της περιοχής των Ταμίλ, Γελάμ".

ΚΑΝΑΔΑΣ. Αφού οι λευκοί Ευρωπαίοι άποικοι άρπαξαν με τη βία τη γη των Ινδιάνων, τώρα θέλουν να τους την πουλήσουν! Στις 15/12/94 η κυβέρνηση του Κεμπέκ πρότεινε στους Ινδιάνους Atikamekw και Montagnards ν'αγοράσουν από 342 εκατομμυρίων δολλαρίων Καναδά τη γη που τους άρπαξαν πριν 5 αιώνες...

ΒΑΤΙΚΑΝΟ. "Άνθρωπο της χρονιάς" ανακήρυξε το αμερικανικό περιοδικό TIME τον πάπο Ιωάννη Παύλο II, κυκλοφορώντας με την φωτογραφία του στο εξώφυλλο του τεύχους του Δεκέμβρη. Φυσικά, η "φιλο"-μουσουλμανική και η - χωρίς εισαγωγικά - αντισεξουαλική στάση του στο Γιουγκοσλαβικό, έπαψαν το ρόλο τους...

ΑΓΚΟΛΑ. Πληθυσμός: 10 εκατομμύρια, απ'τους οποίους το ένα τρίτο είναι Ονιμπνούν και ζουν στο κεντρικό οροπέδιο, ενώ οι Ματι (το άλλο τρίτο) έχουν συγκεντρωθεί στις παράκτιες περιοχές. **Έκταση:** 1.247.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα (περίπου 2,5 φορές μεγαλύτερη από την Γαλλία). **Ιστορία:** Πορτογαλική αποικία επί 5 περίπου αιώνες, η Αγκόλα ανεξαρτητοποιείται στις 11 Νοέμβρη του 1975, μετά την ανατροπή της πορτογαλικής δικτατορίας (Απριλίου 1974). **Οικονομία:** Με ημερήσια παραγωγή 500.000 βαρελιών πετρελαίου (κέρια από την περιοχή της Cabinda, που βρίσκεται αποκομμένη από την υπόλοιπη χώρα, "οφνηωμένη" μέσα στο Κογκό) που μεταφράζονται σε 2,75 δισεκατομμύρια δολάρια, με σημαντικά αδαμαντωρυχεία, με φλέβες χρυσού κι άλλων πολύτιμων μετάλλων, με φυτείες καφέ κλπ., αλλά, πάνω απ'όλα, με πλούσιστα κοπάδια ουρανίου, η Αγκόλα θεωρείται από τις πιο προνομιούχες γωνιές της γης. Κι όμως, το μέσο επίπεδο κατά κεφαλή εισόδημα των κατοίκων της δεν ξεπερνάει τα 600 δολάρια... Θα μπορούσε κανείς να πει, χωρίς να κάνει λάθος, ότι η "κατάρρα" των "τρομοκρατικών" κερών, σαν των Αγκόλα, είναι ακριβώς αυτός ο πλούτος τους. Με την ανεξαρτησία της, η Αγκόλα ήταν φυσικό να γίνει το πεδίο ανέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

μάχης ενός απ' τους πιο μακρόχροτους κι αιματηρούς εμφύλιους πολέμους της ανθρώπινης ιστορίας. Στις 11 Νοέμβρη του 1975, λοιπόν, η χώρα κηρύσσεται "ανεξάρτητη" και τα τελευταία αποικιακά στρατεύματα την εγκαταλείπουν. Την εξουσία καταλαμβάνει το MPLA (Λαϊκό Κίνημα για την Απελευθέρωση της Αγκόλας και η χώρα γίνεται "λαϊκή δημοκρατία". Ο πόλεμος ανάμεσα στο MPLA και σε άλλα δυο "αντάρτικα", το FNLA (Εθνικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Αγκόλας) και των UNITA (Εθνικά Ένωση για την Πλήρη Ανεξαρτησία της Αγκόλας), ξεσπάει αμέσως. Παρά τη βοήθεια που παίρνει από τις ΗΠΑ και τη Δυτική Ευρώπη, το FNLA, μέγιστο κεφαλής του Roberto Holden, συντρίβεται στρατηγικά το 1976, ενώ η UNITA, επικεφαλής της οποίας είναι ο Jonas Savimbi, υποκρέωνται να καταφύγει στην ορεινή περιοχή, στα σύνορα με την Νότια Αφρική, απ' την οποία ενισχύεται, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και στρατιωτικά. Από την άλλη μεριά, οι δυνάμεις του MPLA ενταχίζονται με εμπειροπόλεμες μονάδες του Κουβανικού στρατού που, με επικεφαλής τον Ernesto Che Guevara, σπεύδουν να βοηθήσουν το μαρξιστικό κίνημα της Αγκόλας και γενικότερα τα

αντιαποικιοκρατικά κινήματα της κεντρικής και νότιας Αφρικής. Το 1979, πεθαίνει ο Agostino Neto και τον διαδέχεται στην αρχηγία του MPLA ο Eduardo dos Santos. Το 1987, οι δυνάμεις της Νότιας Αφρικής εισβάλλουν στην Αγκόλα για να στηρίξουν την UNITA και να εμποδίσουν την "μετάδοση του αντιαποικιοκρατικού ιού" στο έδαφός της. Οι καιροί, όμως, έχουν αλλάξει. Τον Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου, η Αγκόλα, η Κούβα και η Νότια Αφρική υπογράφουν συμφωνία με την οποία αναγνωρίζεται η ανεξαρτησία της Ναμίμπια σ' αντάλλαγμα της αποχώρησης των Κουβανών από την Αγκόλα μέχρι τα μέσα του 1991. Στις 26 Οκτώβρη του 1990, το MPLA εγκαταλείπει τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού και δηλώνει ότι θα προχωρήσει σε πολυκομματικές εκλογές, που ορίζονται για τον Απρίλη του 1991. Οι εκλογές δεν γίνονται, βέβαια, αλλά στις 1 Μάη του 1991, ο Eduardo os Santos κι ο Jonas Savimbi συναντιούνται στο προάστειο της Λισαβώνας, Bicesse και υπογράφουν συμφωνία για την κατάπαυση του πυρός και για τη διαγραφή των εκλογών το συντομότερο δυνατόν. Ακόμη, συμφωνούν την ενοποίηση των δυνάμεών τους, με το σχηματισμό "εθνικού" στρατού. Έτσι, οι πρώτες πολυκομματικές προεδρικές και βουλευτικές εκλογές διεξάγονται στις

29 Σεπτέμβρη του 1992, υπό την άμεση επίβλεψη του ΟΗΕ. Στις 6 Οκτώβρη του 1992, η UNITA καταγγέλλει το MPLA για εκλογική νοθεία και καλεί τα μέλη της ν' αποχωρήσουν από τις τάξεις του "εθνικού στρατού". Στις 17 Οκτώβρη ανακοινώνονται τα επίσημα αποτελέσματα των εκλογών: το MPLA συγκεντρώνει το 53% των ψήφων για τη βουλή, ενώ η UNITA παίρνει το 34%. Για την προεδρία, όπου απαιτείται απόλυτη πλειοψηφία, ο dos Santos συγκεντρώνει το 49,5% έναντι 40% του Savimbi. Παρά το ότι ο ΟΗΕ δηλώνει ότι οι εκλογές "διεξήχθησαν άψογα", ο εμφύλιος πόλεμος ξαναρχίζει. Γενάρης 1993: Ο πόλεμος μαινεται σ' ολόκληρη τη χώρα. Οι δεξιοί αντάρτες της UNITA καταφέρνουν να διεσώσουν στα προάστια της Λουάντα, αλλά αποθωβούνται. Νοέμβρης 1993: Στην Λουζάκα, πρωτεύουσα της γενοκτικής Ζάμπιας, ξαναρχίζουν οι ερηνευτικές συνομιλίες υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. 18 Οκτώβρη 1994: Ο μεσολαβητής του ΟΗΕ, Αλιούν Μπλουίν Μπεγιέ, ανακοινώνει ότι επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Αγκόλας και της UNITA. 31 Οκτώβρη 1994: Υπογράφεται το πρωτόκολλο της "Ειρήνης της Λουζάκα". 20 Νοέμβρη 1994: Στην πρωτεύουσα της Αγκόλας, Λουάντα, γιορτάζεται επίσημα η υπογραφή της

ειρήνης... ειρήνη του αρχηγού της UNITA, Jonas Savimbi. 19 Δεκέμβρη 1994: Απόσπασμα 350 κρανοκράνων του ΟΗΕ, "επιφορτισμένων με την επίβλεψη της εφαρμογής των ερηνευτικών συμφωνιών", φτάνει στη Λουάντα και καταλαμβάνει επίκαιρες θέσεις. 20 Δεκέμβρη 1994: Ο Jonas Savimbi διαφεύγει τις φήμες ότι έχει σκοτώθει. "Είμαι καλά, αλλά κρύβομαι", δηλώνει. Με ανακοίνωσή της η UNITA δηλώνει ότι αποδέχεται τις συμφωνίες, αλλά αρνείται να παραδώσει τον οπλισμό της. Ο εμφύλιος οπαραγμός δεν έχει τελειώσει ακόμη...

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ. Μαινονται οι μάχες και στην Τσεχοσλοβακία. Η ρωσική αεροπορία έχει μέχρι αυτή τη στιγμή ρίξει τόνους βομβών στο Γκρόζνυ, προκαλώντας το θάνατο εκατοντάδων - στην πλειοψηφία τους αμάχων - Τσετσένων. Οι ειδήσεις έρχονται, ωστόσο, συγκυμμένες και η κατάσταση είναι τόσο μπερδεμένη, όσο και τραγική. Κάθε απλούστευση θα ήταν αυτή τη στιγμή παρακινδυνευμένη. Το μόνο που μπορεί κανείς να ελπίζει είναι πως οι σφάγες θα σταματήσουν το συντομότερο δυνατόν.

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΔΡΟΜΟΥ (κυβερνώτος) ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΦΑΝΣΗ ΤΟΥ ISMAIL BAHCECI, ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

Σήμερα (6.1.1995), στη 1 το μεσημέρι, οι φοιτητές-μέλη της YODER (Κέντρο Αλληλεγγύης των Νέων στην Ανώτερη Εκπαίδευση της Κωνσταντινούπολης) κατέλαβαν τα περιφερειακά γραφεία του DYP.

Οι 17 φοιτητές που κατέλαβαν το κτήριο μπήκαν φορώντας μπλούζες με τη φωτογραφία του αγνοουμένου Ismail Bahceci. Δήλωσαν ότι η ενέργειά τους αποσκοπεί στο ν' αναγκάσουν την αστυνομία να παραδεχθεί ότι έχει συλλάβει και κρατάει τον Ismail Bahceci, φοιτητή της ανωτέρας σχολής μέσω μαζικής ενημέρωσης, ο οποίος πιάστηκε από την αστυνομία στις 24.12.1994, οι αστυνομικές αρχές όμως αρνούνται ότι κρατείται. Οι φοιτητές κρέμασαν από τα παράθυρα του κτηρίου πάνω που έγραφε: **"Κρατάτε τον Ismail Bahceci και είναι ζωντανός. Θέλουμε πίσω τον Ismail και τον θέλουμε ζωντανό!"**

Ενώ η κατάληψη του κτηρίου συνεκίζονταν, η αστυνομία έστησε οδόφραγμα απέναντι από την είσοδο κι άρχισε να πυροβολεί εναντίον των φοιτητών που βρίσκονταν εκεί. Τραυματίστηκε σοβαρά ένας φοιτητής και πιάστηκαν άλλα 20 άτομα (φοιτητές και συμπαραστάτες). Μέσα στο κτήριο εξακολουθούν να βρίσκονται κι άλλοι φοιτητές και άτομα που έχουν πάει για συμπαραστάση. Από στιγμή σε στιγμή αναμένεται η τελική έκδοσης των αστυνομικών για την ανακατάληψη του κτηρίου.

Από την ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΛΑΩΝ.

τελευταία στιγμή... τελευταία στιγμή... τελευταία στιγμή...

Σαπέρας Σπύρος, Καραντζάς Νίκος, Ρουζίνος Ηλίας, Δημόπουλος - Σωτηρίου Σταύρος, Χασιώτης Τάσος, Μπογδάνης Σπύρος, Ευρογιάννης Γιάννης και Περάκης Γιώργος είναι τα θύματα της αστυνομικής - δημοσιογραφικής - δικαστικής και πολιτικής κτηνωδίας, που έχει βάλει σκοπό της την εξόντωση όλων μας.

Οι δυο τελευταίοι, 15 και 16 ετών παραπέμπονται στο δικαστήριο ανηλίκων.

Οι Δημόπουλος-Σωτηρίου, Χασιώτης και Μπογδάνης δικάζονται ήδη στο 3μελές αυτόφωρο.

Οι Σαπέρας, Καραντζάς και Ρουζίνος παραπέμπονται σε ανακριή, αφού ο εισαγγελέας - δολοφόνος Κολιοκώστας μετέτρεψε το αρχικό κατηγορητήριο (για πλημμελήματα) και πρόσθεσε την **απόπειρα ανθρωποκτονίας**.

Οι τρεις θα απολογηθούν στον ανακριή αύριο το πρωί, στον 1ο όροφο του κτιρίου 9 της Σχολής Ευελπίδων.

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΡΙΣΤΗ

Ό,τι κι αν κάνουν όμως...

**ΟΙ 'ΤΝΩΣΤΟΙ - ΑΓΝΩΣΤΟΙ"
ΘΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ.**

**Βλέπετε, φίλοι εξουσιαστές,
μπορεί να είμαστε μια χούφτα,
αλλά**

**ΜΗΝ ΜΕ ΤΡΑ ΤΕ ΕΜΑΣ.
ΜΕ ΤΡΑ ΤΕ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΑΣ !!!**

Η ΜΠΑΤΣΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΤΗΝΩΔΙΑ
Σ'ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ...

ΠΑΝΕ 5 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ Ο ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ
ΕΠΕΦΤΕ ΝΕΚΡΟΣ
ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ
ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ
ΤΗΣ ΟΝΝΕΑ.

ΣΤΙΣ 11 ΓΕΝΑΡΗ 1995
ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΑΙΜΑΤΟΚΥΛΙΣΑΝ ΑΠΡΟΚΛΗΤΑ,
ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΑΝΑΙΤΙΑ,
ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΠΟΥ ΤΟ 1995 ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ
ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ
ΚΑΙ ΠΡΙΝ 5 ΧΡΟΝΙΑ.

ΣΤΙΣ 12 ΓΕΝΑΡΗ 1995
ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΑΝ,
ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ,
ΤΗΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΛΥΣΗΣ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

Απρόκλητα. Όχι όμως αναίτια. Επειδή η λύση των προβλημάτων των ανθρώπων - όλων των ανθρώπων κι όχι μόνο των μικρότερων στην ηλικία - θα σημάνει το τέλος των καθαρμάτων...

Μπάτσοι - Δικαστές - Πολιτικάντηδες - Δημοσιογράφοι και, πάνω απ' όλα, Καθώς Πρέπει Νοικοκυραίοι... Αυτό είναι το σημερινό πρόβλημα. Ο θάνατός τους θα σημάνει τη ζωή μας. Η συνέχιση της ύπαρξής τους σημαίνει το θάνατό μας.

Το όνειρο των παιδιών, το όνειρό μας, για μια ζωή ελεύθερη, για μια ζωή χωρίς καταπίεση, αυλλογική και όχι μαζική, ατομική κι όχι ιδιωτικοποιημένη, αυτό το όνειρο...

... είναι ο χειρότερος επίλατης τους.